І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 79. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 3-го ТРАВНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 3, 1967 No. 79. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТИ —

Вівторок, 2-го травня 1967 р.

У СВІТІ

ТОРГОВЕЛЬНА ПАЛАТА ЗДА за посередництвом головного економіста Карла Г. Меддена заявляє, що економіка цієї країни потребує не збільшення прибуткових податків, тільки зменшення видатків на внутрішні потреби. Медден сказав, що федеральні видатки на необоронні цілі збільшуються у швидшім темпі, як зростає економіка ЗДА, і цей стан спричиняє інфляцію. Медден зізнавав в Сенатсько - Палатній Економічній Комісії, яка вивчає наслідки війни у В'єтнамі на економіку ЗДА. Медден твердив, що кінець війни в Кореї спричинив був економічну знижку в 1954 році, але тепер є такі різниці у фінансуванні війни, що не мусить бути інфляція після закінчення боїв у В'єтнамі.

ГОЛОВА АМЕРИКАНСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРАЦІ — Конґресу Індустрійних Організацій Джордж Міні, промовляючи на Конґресі будівельних робітників в Ню Йорку, заявив, що він здоровий і почувається дуже добре, тому може треба ще довго чекати на те, щоб він залишив своє теперішнє становище. Міні має понад 70 років, на йог[illegible] чекає набагато молодший голова Спілки Автомобі[illegible] Робітників Волтер Рутер. Міні не згадував прізвищ[illegible] тера, але не було сумніву між слухачами, що він [illegible] на думці. Рутер критикує Міні за підтримку ур[illegible] літики. Конвенція Автомобільних Робітників уповажнила Рутера виступити з АФП - КІО, коли Міні не змінить своєї політики.

АМЕРИКАНСЬКІ И МЕХІКАНСЬКІ АРХЕОЛОГИ твердять, що новознайдені викопалини коло міста Пуебля в Мехіко свідчать про те, що людина жила в Новому Світі вже більше як 40,000 років тому. Коли дальші досліди потвердять вік новознайденого камінного знаряддя коло Пуебля, тоді ця знахідка буде дуже важна, бо вона пересуне вік людини в Новому Світі на яких 20,000 років взад, бо досі науковці твердили, що сліди людини в Новому Світі маємо з 12,000 до 20,000 років. В цьому районі знайдено сліди тварин із Льодової доби мамутів, мастодонтів, антилоп і коней, породи яких вже давно вигинули. Досліди ці фінансували Національна Наукова Фундація і Американське Філософічне Товариство.

СЕНАТОР ДЕМОКРАТ ІЗ ЛУЗІЯНИ Расселл Б. Лонґ заявив, що Сенатська Комісія в справах етичної поведінки несправедливо запропонувала „цензуру" для сенатора демократа з Коннектикату Томаса Дж. Дадда, бо половина всіх сенаторів „не могла б перейти того слідства", яке ця Комісія переводила з сенатором Даддом. Сенатор Лонґ сказав: „Той із сенаторів, хто без гріха, повинен перший кинути каменем на сенатора Дадда, і тоді не було б багато кинених каменів." Сенатор Лонґ гадає, що члени Комісії боялися журналістів, які оскаржували сенатора Дадда, і тому зробили жертву з сенатора Дадда. Республіканці, твердить Лонґ, в 1960 р. збирали гроші для Ніксона, але ніхто не казав „цензурувати" його за це.

СУД ПРИСЯЖНИХ В НЕПЕЛС НА ФЛОРИДІ визнав винним д-ра К.А. Копполіна в тому, що отруїв свою дружину, і суддя Линн Сілвертут визначив найвищу кару за вбивство другого ступня — досмертну в'язницю. Найнижчий вимір кари за такий злочин становить 20 років тюрми, але суддя заявив, що визначив підсудному найвищу можливо кару, бо вважає, що засуджений на це заслуговує. До цього висновку прийшли і всі члени суду присяжних. Адвокат засудженого Ф. Лі Бейлі поставить внесок на нову розправу, а як цей внесок відкинуть, то буде апелювати. Засудженого відвезли до в'язниці.

В АМЕРИЦІ

У МОСКВІ СВЯТКУВАЛИ ЦЬОГОРІЧНИЙ 1-ИЙ ТРАВЕНЬ традиційною військовою парадою. Бундючну промову із антиамериканськими і антикитайськими зворотами виголосив новопризначений, після смерти маршала Малиновського, маршал Андрій Гречко. Він апелював знову до єдиного фронту всіх комуністів, включно з Пейпінгом, у несенні допомоги Північному В'єтнамові, щоб „приспішити перемогу над американським агресором". У військовій дефіляді показано, м. і., 70 великих ракет. Між прибувшими на почесній трибуні був також голова французького генерального штабу ген. Шарль Айлере. Амбасадор ЗДА Люввеллин Томпсон не пішов на ту параду, а з американської амбасади був тільки радник Джан Гуртрі.

ГОЛОВНИЙ КОМАНДАНТ ВІЙСЬК ЗДА У В'ЄТНАМІ ГЕНЕРАЛ ВІЛЬЯМ ВЕСТМОРЛЕНД ВИГОЛОСИВ 28 квітня ц. р. промову перед з'єднаними обома палатами американського Конґресу про В'єтнам. Він поручав „військовий, політичний і психологічний натиск" проти Північного В'єтнаму, щоб переконати комуністів, що вони не зможуть виграти війну, але не картав критиків політики Уряду ані не вимагав побільшення військ у В'єтнамі. Перед виїздом з Америки відвідав в Каліфорнії Д. Д. Айзенгавера. У поворотній дорозі до В'єтнаму відбув нараду з головним командантом збройних сил на Тихому океані, адміралом Грентом Шарпом.

ПАПА ПАВЛО VI ЗАЯВИВ 28 квітня ц. р., що сама особа Папи є одною з головних перешкод з'єднання християнських Церков. Проте він визнав, що установа римського Папи є „невідхильним принципом правди, милосердя і єдности".

ЗДА, БРИТАНІЯ І ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ОСЯГНУЛИ на конференції в Лондоні наприкінці минулого тижня згоду щодо американських і британських військ в Західній Німеччині. Вона погодилась закупити в ЗДА товарів на 300 мільйонів дол. та американських державних бондів на 500 мільйонів. Британія зменшить своє військо в Надрайні з 59.000 до 53.000.

ГРЕЦЬКИЙ КОРОЛЬ КОНСТАНТИН ВІДСВЯТКУВАВ ВЕЛИКДЕНЬ в гурті військовиків, при чому він відвідав артилерійський вишкільний центр, відкіля почався недавній військовий переворот та — за традиційним православним грецьким звичаєм — торкався своєю крашанкою крашанок приявних старшин і підстаршин. Речник військовиків в новому уряді запевнив, що Греція повернеться внедовзі до парляментарного ладу після переведення зміни в конституції, які вкоротять партійницькі амбіції й інтриги.

ПРЕДСТАВНИК СССР НА ЖЕНЕВСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ РОЗЗБРОЄННЯ АЛЕКСЕЙ РОЩИН СПРОТИВИВСЯ пропозиції представника ЗДА Вільяма Фостера, щоб після підписання договору проти поширення атомової зброї контролю в неатомових державах переводила Европейська Аґенція атомової енергії, т. зв. Евратом: СССР наполягає, що таку контролю має переводити Міжнародна Аґенція атомової енергії, де СССР є членом. Італія і Західня Німеччина не хочуть піддатися таким інспекціям, які насправді будуть леґалізованим совєтським шпигунством.

Раск ствердив, що Ганой відкинув 28 мирових пропозицій

Вашингтон. — Державний секретар Дін Раск виголосив в понеділок 1 травня ц. р. в Американській Торговельній Палаті перед 4.000 видатними членами світу фінансів, промислу і торгівлі, накресливши в загальних рисах напрямні американської закордонної політики. Вона спірається — ствердив він — на „людях, які її ведуть" і міжнародних договорах, що їх Америка мусить шанувати. В сучасному світі, повному небезпек, не можна ізолюватись від зовнішніх проблем. Мир, безпека і добробут вл[illegible] ромадян, [illegible] итики, мо[illegible] найкращу [illegible] сіті міжна[illegible] ективних і дво[illegible] договорів. Державний секретар назвав найважливіші з них, однаково з ділянки оборони, як і економіки. Щодо В'єтнамської війни, то Дін Раск вичислив 28 конкретних мирових пропозицій, що їх зробили або ЗДА, або їх союзники і різні нейтральні країни чи міжнародні установи. В усіх тих випадках ЗДА заявляли „так", а Північний В'єтнам відповідав „ні". Ця постава обох тих воюючих сторін — говорив Раск — свідчить найкраще про те, хто бажає собі міжнародного мира, а хто змагає до завоювання сусіда збройною силою. Щодо політики супроти Москви, Раск твердив, що ЗДА стараються „видатно зредукувати напруження" і навів низку конкретних актів, які нібито мають вести до цієї цілі.

Президент Джансон обороняє право розходитися в поглядах

Вашингтон. — Президент Джансон заявив, що свобода промов, в яких люди висловлюють свої погляди на різні справи є згоді з американською Конституцією, але всі ті особи мусять пам'ятати про те, що свобода слова йде по шляху, яким можна їхати в обидва боки, і тому критиковані особи мають також право відповідати на критику. Президент промовляв до представників молоді в Білому Домі та до інших запрошених гостей. Він сказав, [illegible] обода слова ніколи [illegible] пошкодити цій краї[illegible] ам'ятається, що ц[illegible] відноситься і до т[illegible] к критикується. Президент сказав, що теперішня молодь користає з незрівняного легкого життя і зі свободи вислову та зі свободи непогоджуватися з Урядом, але ця молодь має знати і про те, що критиковані особи чи інституції мають також право їй відповісти. Президент сказав, що теперішній світ має велике число нерозв'язаних проблем, тому існують і великі різниці в поглядах на те, як треба б розв'язати ці питання. Президент звертав увагу молоді на те, що треба не тільки словом брати участь в політичному і громадському житті, але і ділом. Він підкреслив, що між виборцями у віці до 25-ох років, тільки 25 відсотків користають зі своїх громадянських прав і беруть активну участь у виборах. Це є найнижчий відсоток активних виборців в порівнянні з іншими групами старших виборців. Світ вимагає не тільки присутности молоді, але і її активної участи в громадському житті. Президент промовляв до 16-ох молодих осіб, які вибрані з-поміж 1000 аплікантів, які старалися про те, щоб один рік практикувати в різних урядових аґенціях. Ця праця почнеться у вересні цього року.

Канадійську Виставку в перших трьох днях відвідав понад мільйон осіб

Монтреал. — Відкриту при кінці минулого тижня Канадійську Виставку в перших трьох днях відвідав понад мільйон осіб. В неділю число відвідувачів становило коло 700.000 осіб. Докладного числа не можна подати, бо не функціонував апарат, який рахував число відвідувачів. В першому дні Виставки, це значить в п'ятницю 28-го квітня число відвідувачів виносило 120.000, хоч це був робітний день. Між ними був і канадійський прем'єр Лестер Б. Пірсон із дружиною. Перший увійшов на Виставку американець Ол Картер, який при вході чекав на неї ось 24 години. Він має вже подібні рекорди з кількох виставок. Виставка коштує $750 мільйонів, триватиме до 27-го жовтня. В ній беруть участь 63 держави. Американський павільйон — 20 поверхів заввишки. Прем'єр Пірсон звиджував канадійський павільйон. Виставка зорганізована під гаслом „Людина і її світ". Маси глядачів, прибувши на терен Виставки, спочатку не знають, куди дітися, але швидко орієнтуються і найбільше їх іде до американського і совєтського павільйонів. Під деякими оглядом ця Виставка перевищує Нюйоркську з 1964-1965 років, бо в ній бере участь більше число держав. Але в Ню Йорку було більше число приватних фірм, які притягали публіку своїми надзвичайними павільйонами.

Українська громада в Джерзі Сіті вшанувала свого душпастиря

о. Зеновій Бачинський

Джерзі Сіті. — В неділю, 30-го квітня, що була Великоднем за старим календарем, місцева українська католицька парафія св. апп. Петра і Павла вшанувала бенкетом і мистецькою програмою всч. о. Зеновія Бачинського за його 15-літню душпастирську працю на становищі сотрудника в цій парафії. Біля 500 осіб виповнили велику залю місцевого Українського Народного Дому. Врочистість започаткувала молитвою парох і декан преп. о. Антін Борса, а тостмайстром бенкету був п. Вол. Сакула. Крім о. А. Борси промовляли М. Вархол, Іван Процик, Антін Шаран та інші, включно із 5-літнім солензантом Андрійком Бачинським. Шкільна дітвора під проводом п. Гелі виспівала кілька пісень, група танцюристів Народного Дому під проводом п. Петрини виконали кілька укр. народних танків, а пластуни і пластунки з місцевої Станиці вивели кілька традиційних гаїлок. На закінчення промовив о. Бачинський, який опісля приймав побажання від установ та парафіян, серед яких втішається великою любов'ю і пошаною.

У В'єтнамі йдуть важкі бої за стратегічні горби у кордонній смузі

НА ВІЙНІ ВАЖЛИВІШЕ ПОЗБУТИСЬ ВОРОГА, НІЖ БОРОДИ. Полковник Т. Вілліс із Ст. Пітерсбурґу, Флорида, дає радіофоном накази командуваному ним відділові морської піхоти для очищення від ворога нового району в здемілітаризованій зоні між Північним і Південним В'єтнамом. Керуючи цією акцією вже від багатьох днів, полковник не мав часу підголитись.

Сайгон. — Весь минулий тиждень велися і в цьому тижні продовжуються важкі бої за стратегічні горби зараз на південь від здемілітаризованої смуги вздовж 17-ої паралелі, що розмежовує Північний і Південний В'єтнам. Ті горби панують над шляхами, якими Північний В'єтнам перекидає на південь свої війська, зброю і все постачання. По стороні комуністів воюють тут виключно реґулярні війська Північного В'єтнаму, який зараз на північ від тієї смуги зосередив свої три дивізії. Після трьох днів важких боїв, в яких американців втратили 200 вбитих, остаточно американці заволоділи тим горбом, позначеним як 861. Тепер йдуть бої за горб 881 і згинуло там уже 49 морських піхотинців та понад півтори сотні було ранених. Американське летунство постійно бомбардує той пошарпаний шпиль висотою 2.700 стіп, а також остріляють його з корабельних гармат. Усі ті гірські шпилі вже на території Південного В'єтнаму сильно уфортифіковані, з бункерами і підземними сховищами, та обсаджені добірними північно-в'єтнамськими військами. Американці намагаються здобути ту уфортифіковану кордонну лінію, яка могла б послужити комуністам за безпосереднє запілля, коли вони повели б наступ всією реґулярною армією Північ. В'єтнаму. Американські летуни збили впродовж минулого тижня до 1-го травня включно 9 північно-в'єтнамських літаків совєтського типу МІҐ. Самі втратили до цього часу над Північним В'єтнамом за весь час війни 522 літаки. Північний В'єтнам подав виссану з пальця фантастичну цифру нібито збитих над Північним В'єтнамом американських літаків — 1 831.

Генерал Вестморленд подякував українцям Клівленду за підтримку в боротьбі

Клівленд, Огайо. — Після того, як 1.200 українців цього міста підписали й послали 29 березня ц. р. Головнокомандувачеві а мериканських Збройних Сил у В'єтнамі ген. Вільямові Вестморлендові листа з підтримкою антикомуністичної боротьби, — неподавно, 10 квітня, ген. Вестморленд надіслав українцям цього міста Листа-подяку. Листа було заадресовано на руки д-ра Зенона Винницького, р е ф е р е н т а зв'язків та інформації при Хорі ім. Т. Шевченка, який підняв ініціятиву написати спільного листа до В'єтнаму під час святкувань Дня Тараса Шевченка. У листі генерала сказано, що „Такі незабутні колективні подарунки зміцнюють нашу посвяту справі свободи". У листі Головнокомандувача американських Збройних Сил у В'єтнамі згадано також про 50-річчя Української Народної Республіки, яка стала „першою жертвою московсько - комуністичного імперіялізму" в Европі. Крім того, стверджено, що й у В'єтнамі комуністична Москва намагається зробити те з В'єтнамом, що зробила з Україною.

Західня Німеччина відкидає закиди щодо плянування відплати

Берлін. — Західньо-німецький канцлер Курт Георг Кізінґер промовляв на великому публічному вічі в Західньому Берліні 1 травня ц. р. та рішуче заперечував, наче б Західня Німеччина мала „реваншистські пляни й амбіції". Він підкреслював, що Західня Німеччина змагає до з'єднання двох частин розділеної Німеччини виключно лише мирним шляхом, при чому признав, що спершу потрібна атмосфера взаємного зрозуміння і довір'я. Кізінґер закликав всіх східних комуністичних сусідів змагати разом із Західньою Німеччиною до створення такої атмосфери взаємного зрозуміння і довір'я. Він підкреслив, що з'єднання Німеччини не може відбутися без згоди і волі Совєтського Союзу і тому апелював до Москви не відкидати примирливих жестів і ходів західньо-німецького уряду. Кізінґер заявив, що без огляду на „льодові вітри зі Сходу", Західня Німеччина п р о д о вжуватиме свою примирливу політику супроти СССР і сателітських країн. У тому самому часі у Східньому Берліні відбулася військова парада.

Президент М. Лівицький найменував новий склад Виконавчого Органу УНРади

Мюнхен. — Президент Української Народної Республіки в екзилі, Микола А. Лівицький, 20-го квітня ц. р. найменував новий Виконавчий Орган Української Національної Ради в такому складі: Д-р Атанас Фіголь — голова і керівник ресорту внутрішніх справ (був найменований на цей пост під час 6-ої Сесії УНРади 22-го березня ц. р.); д-р Василь Федорончук — керівник ресорту з о в н і ш н і х справ; Іван Тарасюк — керівник ресорту фінансів; ген. Микола Шраменко — керівник ресорту військових справ; Михайло Рудко — член В. О. без ресорту. Становище заступника голови Виконавчого Органу і керівника ресорту преси й інформації — подає дальше Українське І н формаційне Бюро в своєму „Бюлетені" з 24-го квітня — зарезервовано для інж. Спиридона Довгаля, який зможе приступити до виконування цих своїх обов'язків лише після того, як Українська Соціялістична Партія, до якої він належить, схвалить свій поворот до активної участи в органах Державного Центру, від якої вона відмовилася під час останньої сесії УНРади на знак свого протесту проти прийняття до УНРади Організації Українських Націоналістів закордоном (ОУНз).

УНРада вітає постанову про скликання СКВУ

Мюнхен (УІБ). — Шоста сесія Української Національної Ради схвалила окрему резолюцію, якою вітає постанову про скликання Світового Конґресу Вільних Українців та висловлює свої побажання до нього. В резолюції сказано:

„Шоста сесія Української Національної Ради висловлює впевненість, що Світовий Конґрес Вільних Українців відбудеться в дусі ювілейного відзначення 50-річчя української національної революції, яка завершилася у постанні суверенної і соборної Української Народної Республіки,

вітає постанову про скликання СКВУ і висловлює надію і бажання, щоб цей Конґрес, як у своїм задумі, так і в практичному здійсненні був результатом спільних зусиль і виявом консолідації всіх українців у вільному світі. Тому особливо наголошує на конечній участі в СКВУ всієї української громадськости на чужині з метою:

1. Заманіфестувати перед усім світом нашу національно - політичну солідарність і спільно запротестувати проти придушення природних прав українського народу на вільне державне життя на своїй землі, на збереження своєї національної ідентичности та плекання власної культури;
2. Закласти тривкі основи, що збережуть національну спільноту всіх українців, розсіяних по світу, щоб дати тривку базу для практичної діяльности в допомозі визволення українського народу;
3. Створити для українства на чужині світову громадську централю, в якій були б репрезентовані всі українські громадські сили в діяспорі — з виразно визначеними правами і завданнями.

Коли ті організації, які сьогодні скликають СКВУ і підготовляють його проведення, візьмуть під увагу ці принципи щодо характеру і завдань майбутньої світової громадської централі, вони успішно виконають історично важливу ролю допомоги українському народові в його боротьбі за національне і політичне визволення, а світова централя дістане повну моральну і матеріяльну підтримку всіх українців у вільному світі" — сказано в резолюції УНРади.

Помер бл. п. о. Константин Даниленко-Данилевський

Аллентавн. — У суботу 29-го квітня помер у церкві під час виконування своїх священичих обов'язків, на 77-му році життя, бл. п. митрофорний протоєрей, колишній вояк УНР, о. Константин Даниленко-Данилевський, настоятель церкви св. о. Миколая. Похоронні обряди почнуться в середу, 3-го травня, о год. 7-ій вечері, в похоронному заведенні Стефана Когута в Аллентавні. Похований буде 4-го травня на цвинтарі у Бавнд Бруку. Заупокійна Служба Божа буде відправлена того ж дня о год. 8-ій рано в церкві св. о. Миколая.

Точніші інформації про Покійного, який був також дописувачем до „Свободи", будуть подані в чергових числах цього щоденника.

Вийшло перше число англомовного „Українського Православного Слова"

Бавнд Брук, Н. Дж. — Тут вийшло перше, великодне число періодичного видання Української Православної Церкви в ЗДА „Українське Православне Слово", англійською мовою, на 6 сторінок невеликого формату. Ціна одного числа 20 центів. У першому числі надруковане Великодне Послання, підписане Митрополитом УПЦ І о а н о м, Архиєпископом Мстиславом, А рхиєпископом Володимиром, Єпископом Олександром. У Редакційній сказано, що англомовне видання потрібне для тих вірних УПЦеркви, які володіють лише англійською мовою, а також для кращої інформації англомовного світу про стан і діяльність Української Православної Церкви у ЗДА.

„Тризуб" відпав від гор за Чашу футбольного першуна ЗДА

Філядельфія. 30-го квітня. — Футбольна дружина „Тризуба" потерпіла несподівану поразку 0:2 із італійськими футболістами „Рома" Ф.К. з Петерсону у півфінальних змаганнях Сходу гор за чемпіонат і Чашу ЗДА 1967 року. „Тризуб" був вже чотири рази першуном країни і володарем Чаші ЗДА, в тому теж і в минулому році. Минулонедільні змагання перекреслили надії „Тризуба" здобути цю Чашу п'ятий раз вже в цьому році. Ворота до „Тризуба" впали на 53-ій і 85-ій хвилинах гри. Дружина „Тризуба" виступила до цієї зустрічі у послабленому складі браком двох напасників і стрільців: Ферейри, який все ще не вилікувався з контузії, та Бенітеза, який зламав контракт із „Тризубом" і несподівано для проводу „Тризуба" не явився на ці важливі змагання. Зустрічі приглядалося близько 1,500 глядачів.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Голоси вопіющих у пустелі

Минулого тижня ми мали в Америці парадоксальне й досить сумне явище: три діячі, здавалося, найавторитетніші у справах війни у В'єтнамі та взагалі політики Америки у Південній Азії — двократний амбасадор ЗДА у Південному В'єтнамі Генрі Кебот Ладж, головний командант збройних сил ЗДА у В'єтнамі генерал Вілліям Вестморленд і кол. віце-президент Ричард Ніксон, який цими днями вернувся з одномісячної подорожі по Далекому Сході, — одностайно ствердили, що роз'єднання в американському громадянстві на тему В'єтнамської війни підтримує віру ворога в можливість політичної перемоги, і закликали до припинення опозиційних виступів проти політики уряду. Не прикладаючи ніякої уваги до аргументів цих дійсних знавців південноазійських відносин, чотири демократичні сенатори на пленумі Сенату, муринський лавреат Нобеля д-р Мартін Лютер Кінґ, генеральний секретар Світової Ради Церков д-р Юджин Карсон Блейк і інші, менші суспільним становищем діячі гостро критикували „поширення війни" у В'єтнамі, що ніби проявилось у бомбардуванні електрівень в обширі північнов'єтнамського порту Гайфонґу та летовищ, де стаціонують московські джетові бомбовики типу МІГ.

Нема ніякого сумніву, що державні верхівки в Північному В'єтнамі, в Совєтському Союзі й комуністичному Китаї прив'язують величезну вагу до одвертих різких виступів проти політики Джансона видатних постатей американського політичного, інтелектуального й суспільного світу. Вони черпають з тих виступів віру у заломання політики Джансона і надію на перемогу комуністів у В'єтнамі. Очевидно, сенатори Фулбрайт, Чирч, Кеннеді чи Ґор — вороги комунізму, та й багатьом іншим опозиціонерам не можна причіплювати комуністичної латки. А втім, вони не тільки діють у користь комуністичної справи, але й не хочуть повірити, що своїми виступами насправді продовжують війну.

Всі ті, що вірять у правоту своєї справи, — вперті. Впертими є Го Чі Мін, який вірить, що його збройна аґресія проти Південного В'єтнаму скінчиться комуністичною перемогою, — якщо не на бойовищах у В'єтнамі, то у Вашинґтоні. Дякувати Богу президент Джансон відзначається тією впертістю, яка докаже комуністам, що вони помиляються і що даремна їх надія на ультра-лібералів, які не слухають поважних голосів перестороги.

Американська Аляска

Сто років тому, 3-го травня 1867 р., уряд ЗДА і російський рар Олександер II офіційно оформили акт, за яким уся територія Аляски та Алеутські острови перейшли з-під власности Росії у власність Америки і стали частиною американської землі. Аляску куплено за низьку ціну: за ті невичерпні природні багатства ЗДА заплатили Росії лише 7,200.000 долярів Завбачливий американський міністер зовнішніх справ Севард, який наполягав на придбанні Аляски, подбав і про те, щоб в угоді, яку підписав цар Олександер II, стояло слово „назавжди". Продали — і жадних претенсій у майбутньому.

Сучасні наслідники і продовжувачі політики царизму, совєтське керівництво, як кажуть, об поли б'ється, побиваючись за тією втратою, але — запізно. Замість однієї із складових частин совєтської імперії — на земній кулі є 49-ий американський стейт, з демократичним устроєм, народоправством, з високим економічним розвитком та з охоронними військовими базами ЗДА, які забезпечують мирну політику, де лише можливо, однак руку тримають при зброї напоготові.

Чому Росія продала Аляску? Бо після невдалої Кримської війни імперський уряд вже не міг захищати тих далеких своїх колоній. Крім того, він не був у стані заселити Аляску і Алеутські острови, освоїти їх, сприяти розвиткові життя й господарства на тих землях. Російська імперія, після завоювання багатонаціонального Сибіру, вже не мала сили „проковтнути" ще одну велику, до того ж — дуже далеку територію.

Відзначаючи сторіччя американської Аляски, нашого 49-го стейту, українці в Америці можуть з радістю і гордістю згадати про те, що наш земляк, о. Агапій Гончаренко відіграв значну ролю в наладнанні законности і народоправства на Алясці. Видаючи різномовні газети для населення нової американської території, також українською мовою, він ставав на захист покривджених тубільців, також індіян, і придбав собі славу „Аляска-мен", як один із найкращих тогочасних знавців Аляски. Його участь — участь вільної української людини на вільній землі Вашинґтона в освоєнні та в наладнанні законности і народоправства — є значним українським вкладом у справу розвитку демократичної Америки.

Н. Рибак, УСС

52-РІЧЧЯ МАКІВКИ

„А на вітах вітер грає
Про Стрілецьку Славу"
(стр. пісня)

Дні 29 квітня до 2-го травня 1967 року — це 52-го річниця днів слави і перемоги Українських Січових Стрільців над москалями на Маківці.

„В горах грім гуде... і землю спороли гармати... Хто живи, вставай! Боронити Край, вкритий вогнем і мерцями. Тож у ряд ставай, а не буде тобі сумно у борбі між Січовими Стрільцями", бо вони в боях за Маківку здобули лавровий вінок новітнього українського війська, що відродилося в 1914 році.

Боже Провидіння допомогло деяким учасникам, а навіть відзначеним у тих боях прожити до Золотого Ювілею державного війська в Україні та 52-ої річниці української зброї на Маківці.

Тож, зложім привіт і найщиріші побажання тим першим, що нашу історію спрямували на конкретні рейки, бо, як каже пісня: „Ми тільки крісом, лиш мечем — волю Вкраїні принесем!" Привіт тим „лицарям абсурду", що проживають тепер десь далеко на рідній, не своїй землі, скитаються як залишенці в Західній Европі, доживають свого віку в Північній і Південній Америці, Канаді.

Спом'янімо і відзначімо їх чин піснею, яку вони створили, піснею стрілецькою, що є дзеркалом і душею стрілецького життя. Піснею, що стала народною, бо й „на христинах, ім'янинах, в горю і в забаві — оспівує Січовиків у недолі і в славі".

Почалося на першій збірці в Стрию, де один завзятий компонував і тутже навчав, наче хотів освідомити загал і світ: хто й що, чого, за яку ідею?

„Гей у Лузі Червона Калина похилилася... Чогось наша славна Україна зажурилася". Але ми йдемо її підняти, розвеселяти і братів з кайдан ворожих визволяти!

Коли ж бо воєнна дійсність вишкірила зуби, а навіть почала кусати, Стрільці, жартуючи, заспівали: „Бо війна війною — у всім Божа сила..."

Та вже після перших боїв і жертв, коли „Ой впав Стрілець у край зруба і лиш вітер над ним зашумів", пісня заспівала: „Ой за Тебе, Рідний Краю, наші Стрільці умирають". А поет віддзеркалив це у пісні: „Видиш брате мій, товаришу мій, відлітають сірим шнурком журавлі в вирій".

Після бою, маршуючи вперед, співають: „Ой видно село, широке село"... А в селі жарти: „Прийдесь погибати, бо не можна собі з дівчатами та з бабами ради дати. бо всі кличуть, ходи стрільче, дам сиру, сметани".

Сталося чудо! Чисельно сильніші добірні московські полки розбились об менші числом, зате сильніші духом ідейні, молодечі ряди Стрілецтва.

Перемога над москалями на Маківці була несподіваною для всіх, бо УСС'и були підготовані лише ідейно-політично, але мілітарно зовсім ні.

Окрім кількох військовиків, це були пластуни, соколи, січовики. Саме й тому австрійська начальна команда плянувала цю „українську банду" зліквідувати, але після битви на Маківці мусіла признати, що це — сильна, ідейна формація.

До штабу Леґіону посипалися признання і привіти від чужих і від своїх. Національна Рада і СВУ, Бойова Управа прислали найсердечніші признання. Поет Б. Лепкий писав: „Не пропала й не пропаде українська справа — доки живе січова і стрілецька слава". О. Бабій: „По битві на полях Полтави, тут вперше український кріс спиняв московських полчищ лави".

Народ співав: „У Карпатах на Маківці завзяті бої, там побили москалів Стрільці Січові". А самі Стрільці не приписували собі геройства, а вірили, що „нас у бій благословить Могутній Дух Мазепи!" Народ і Січові Стрільці були переконані, що борються тільки „за Україну, за її долю, за честь, за волю й за народ".

Нема між стрілецькими піснями ні одного рядка за цісаря, за австрійсько - німецький народ.

Скріплені духом перемоги на Маківці, УСС'и маршували завзято аж до столиць Києва і Львова, аж до самостійности Української Держави.

Засуджують і розстрілюють

На основі вісток у „Радянській Україні" з 6-го та з 22-го квітня ц. р. стало відомо, що в м. Сумах відбувся судовий процес військового трибуналу „над зрадниками батьківщини, які в роки великої вітчизняної війни вчинили тяжкі злочини на території области". Підсудних обвинувачено в тому, що вони „пішли на службу до фашистських окупантів", „обагрили руки кров'ю радянських людей", „брали активну участь у каральних експедиціях проти партизанів та мирного населення" (у Глухівському районі та ін.). Суд тривав від 5 до 21 квітня. Вирок: „Д. Цівка і Є. Коваленка до найвищої міри покарання — розстрілу, їх спільників Д. Криволапа і О. Пастушенка — до 15 років тюрми, К. Семененка і М. Гиренка — до 10 років позбавлення волі". Головував тим військовим трибуналом у Сумах М. П. Трофімов.

Не маючи змоги перевірити жодного факту щодо названих осіб, не можемо ствердити ні їх вини, ані їх невинности. Однак, ставимо питання: де було т. зз. совєтське правосуддя впродовж понад 20 років? Чому військовий трибунал викликав на суд тих совєтських громадян аж тепер? Що стоїть за тими, вже кількома, судовими процесами, що відбулися у Львові, в Одесі, а тепер у Сумах, з засудами до розстрілу? Чому не судять в УССР тих слідчих, представників КҐБ та міліції і всіх інших органів влади, які допускають до того, що злочинці, якщо їхня вина доказана — могли жити там безкарно понад 20 років?

У „Молоді України" з 22 квітня вістка про процес, під заголовком „Розплата", закінчується словами: „Присутні в залі з задоволенням зустріли вирок суду".

Хто були ті присутні? Якщо це були місцеві жителі, то чому не судили їх за скривання злочинців, яких треба розстрілювати? Якщо засуджені всі з інших місцевостей, то чому процес відбувся якраз у Сумах?

В останніх судових процесах в УССР, про які аж занадто стисло повідомляє совєтська преса, є багато неясностей.

Хоча офіційно заявлено в СССР, що смерть космонавта Владиміра Комарова й поторощення „Союзу І" не припинить виконування програми космічних дослідів, які мають завершитись висадом людини на місяць, проте цього літа большевики не вишлють ніякого штучного сателіта з людською залогою. Західні фахівці твердять, що погане діяння великого парашута, яким мав приземлитись „Союз І" та інші його недоліки, що примусили скоротити його лет довкола Землі, створили для СССР великі труднощі, які мусять припізнити їхні пляни щодо „здобуття Місяця".

В. Яновський

КРОНШТАДСЬКА ГРУПА ТА ЄДИНИЙ ФРОНТ НАРОДІВ

У газеті „Свобода" з 28-го лютого ц.р. вміщено статтю п. М. Мельника під назвою „Кронштадтська" група і наші позиції". Висновок з цієї статті, оскільки я зрозумів її, такий: не зважаючи на появу російської групи на еміґрації з програмою рівноправ'я народів СССР, не зважаючи на зростання демократичних настроїв серед російського народу „там" і серед росіян „тут", українці повинні продовжувати боротьбу „проти російського імперіялізму чи нацизму".

Виступаючи від імени Кронштадтської групи, я хотів би підкреслити, що для людей, які воюють за свою і чужу свободу, найголовнішим є дійова спілка демократичних сил, незалежно від національности. Говорячи про сучасний фактичний стан на рідних землях, треба насамперед відмітити найважливіше, що стоїть впоперек дороги мирного розвитку всіх націй, усіх кляс, усієї людської свободи: це — ко-комуністична диктатура в СССР, яка через свої величезні озброєння та світові зазіхання стоїть на перешкоді всякого позитивного розвитку в Східній Европі та в цілому світі.

Треба виходити з основного: під диктатурою компартії не може бути й мови про індивідуальну, кооперативну, національну, економічну, творчу, релігійну та всяку іншу свободу. Комуністична ідеологія стоїть понад націями, понад клясами (хоч прикривається інтересами одної кляси — кляси пролетаріяту), понад економічними, науковими та філософічними інтересами. Комуністична ідеологія не терпить поруч з собою ніякої іншої політичної сили або іншої теорії, особливо ж не терпить реальної демократії, тобто прав людини на свої власні думки та погляди, на національне самовизначення і т.д. В міжнародно - політичній сфері кремлівські, — а так само й китайські — диктатори стоять на старих ленінсько-сталінських позиціях щодо всього світу, а саме: спочатку заволодіння світом (найбільш розвиненими державами), а вже потім вищий як у капіталістичних країнах рівень життя — основна теоретична ціль комунізму. З часів Хрущова ці старі ленінсько - сталінські позиції названо „мирним співіснуванням". Для досягнення осповної мети диктатура гальмує всі позитивні дії організації Об'єднаних Націй та інших організацій, всі спроби усталити міжнародний та громадський мир по всіх країнах світу.

Зрозуміло, комуністична диктатура спирається на зброю, на поділ між упривілейованою верхівкою та страждаючою масою (з певними градаціями), на обдурені обіцянками народи. З числа людей, що їх диктатура черпає для свого центрального апарату та війська, найбільша кількість припадає за національною ознакою на російський та український народи. Це й не дивно, якщо взяти до уваги чисельність та культурний рівень цих народів. Але було б фатальною помилкою утотожнювати інтереси комуністичної верхівки з інтересами народів, а в даному разі з інтересами російського народу.

Не будьмо сліпі на події недавньої та сучасної історії! Немає поганих народів, є тільки погані режими. Гинуть нікчемні режими, і народи живуть щасливим, мирним життям. Зрозуміло, що для всякої диктатури фальшива демонстрація своєї удаваної єдности з народом є корисною пропаґандою. Отож, оголошувати російський народ за винуватця страхіть комуністичного режиму значить давати посередню підтримку комдиктатурі. Завдання демократичних сил всіх народів — об'єднувати всі нації проти комуністичної диктатури, творити єдиний фронт націй. Це можуть зробити тільки демократичні сили, які визнають рівність усіх народів.

Так само, як всі народи СССР не можуть боротися за демократію проти росіян, а тільки разом з росіянами, так і росіяни пекучо потребують підтримки й допомоги збоку українських, білоруських, кавказьких та інших народних і провідних демократичних сил. Тільки після повалення диктатури може бути мова про свободу людини та всіх народів, а демократичне оновлення всього світу, яке прийде негайно після знищення останньої перешкоди на шляху до соціяльного проґресу, — забезпечить справжню свободу для всіх.

Леся Храплива

„КНИГИ — МОРСЬКА ГЛИБИНА"...

Ваговиті вислови великих людей повторюємо у житті так часто, що врешті загублюється десь їх внутрішній зміст. Вони стають „витерті", „заялозені" і втрачають свою внутрішню силу. Ледве чи можна вчинити більшу кривду письменникові, як саме „заялозити" його вартісну думку, звести її з належних висот у сірість буденного вжитку. Та, на щастя, можна при добрій волі провести цей процес і в протилежному напрямку. Можна наново вдуматись у суть такої фрази, знайти в ній первісну, живу думку поета, а що більше — її повну актуальність у наші часи, в наших умовинах.

Говоримо про такі можливості, бо чи не найвищий час відчистити з осаду буденного вживання оцю відому, і саме вже надто відому фразу Івана Франка про вартість книг, і пошукати в ній, за його ж власними словами, „дивних перел".

Ми знаємо, що Іван Франко пристрасно любив книжки. Змалку, ще з гімназії почав збирати власну бібліотеку і пильно доповнював її впродовж усього життя. Книги стали його варстатом праці, і їх вважав він засобом збуджувати приспану свідомість і сумління нашого народу.

Тому й добре робить Комітет, який складається з представників українських видавництв та різних книгарень Метрополії, що вшановує пам'ять Івана Франка, на закінчення його ювілейного року — виставкою української книжки й преси в Нюйоркській Метрополії та її околиці.

Думку про влаштування цієї виставки викликало не само лише бажання вшанувати великого Івана Франка. Другою поважною причиною була пекуча необхідність закріпити зв'язки поміж творцями української культури у діяспорі та масами нашого громадянства. Бо сьогодні ситуація така, що мала горстка мистців чи то пера чи пензля, а ще менша горстка їх меценатів та видавців, докладають просто неймовірних зусиль, щоб продовжувати український культурний процес у вільному світі. Та, на жаль, вони відокремлені від більшости нашої діяспори. Тоді, коли невідкличною правдою є, що культурний процес включає не лише творців, він неможливий і без широких мас споживачів. А тим часом наші громадяни, закриваючись своїми особистими справами, дедалі більше відчужуються від української культури, відчужуються до тієї межі, за якою вони вже нездібні сприйняти культурних вартостей. В нових умовинах, на новому континенті зникли майже зовсім у нашому суспільстві найнижчі економічно кляси, зате буяє щораз ширше кляса духово зубожілих. І то при відсутності будь - яких цензурних заборон чи недостачі грошей, яка могла б стояти на перешкоді споживанню культурних цінностей.

Тому саме виставка книжки, преси й картин — дуже на часі. Треба признатися не без сорому, що це — перша така виставка в історії нашої, української Метрополії. Та може саме тому, що ця виставка — новина, в порівнянні зі збуденілими вже академіями, фестивалями й бенкетами, можна б сподіватися, що зверне вона на себе й ширшу увагу нашого громадянства.

Широкий засяг експонатного матеріялу запевнений участю більше як двадцяти наших видавництв та книгарень. Буде виставлена зокрема велика збірка творів самого Івана Франка.

Виставка триватиме два тижні, від 2-го до 15-го травня, буде відкрита кожного вечора і цілими пополуднями в неділі й суботи — отже цей догідний час уможливлює відвідини виставки всім, хто зацікавлений. І догідне місце, Народний Дім у Ню Йорку, відомий кожному, теж повинно причинитися до побільшення числа відвідувачів.

В додатку можна буде набути на місці більшість виставлених видань та мистецьких картин. Отже, не буде причини нашим громадянам оправдуватись: „Та я й купив би, та де його от і дістати"-..

Отже, наближається момент, який треба належно оцінити: українська культура виходить назустріч якнайширшим кругам громадянства. Громадянства великого й малого, бо й наша література та преса для дітей буде заступлена на цій виставці дуже широко. Сподіваємося, отже, що прибудуть на неї численні відвідувачі, а в першу чергу, що зорганізують прогулянки на цю виставку наші школи та молодечі організації. Кому як кому, потрібна ця виставка в першу чергу нашій молоді, яка має нагоду постійно подивляти культурні скарби інших народів. Треба, щоб побачила вона, що й ми такі скарби маємо, і не гірші від інших!

Заплянувано також окрему імпрезу, низку інформаційних доповідей про літературу та образотворче мистецтво.

Не варто й згадувати, яким величезним вкладом праці та доброї волі поставлена ця виставка. Віримо, отже, що згідно з тим знайде вона і відповідний відгук серед нашого громадянства Метрополії та якнайдальших околиць. Говоримо свідомо про якнайдальші околиці, бо в сьогоднішні часи „віддаль не має значення". Зате не втратила нічого зі свого первісного значення участь всього народу у творенні національної культури. А ще тим більше, що тільки наша вітка поза межами Батьківщини може справді користуватися українською культурою в повній, не обмеженій ніякими ворожими чинниками формі.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

РОДИННА ХРОНІКА З ЖИТТЯ ПОДІЛЬСЬКОГО ДУХІВНИЦТВА МИНУЛОГО СТОЛІТТЯ

Частина друга.

ПРІСЯ

(1)

На волю

З легким серцем, весела, повна буйної молодої сили та кипучої енергії покинула Пріся рідне гніздо, захоплена новим радісним почуттям волі та незалежности від крутого батька. А яке щастя мати при тому коло себе любого, ніжного чоловіка та їхати поруч з ним закладати своє власне нове життя, свій дім, де вона буде повновладною панею і господинею.

З першого моменту пізнала Пріся, що її молодий закоханий муж м'якої, лагідної вдачі, тихий і смиренний серцем, і що то буде на ній усім керувати, все заряджувати, все улаштовувати.

А як це її тішило, як це відповідало її активній вдачі, творчому, самостійному духові, савинецькій нескротній волі до незалежної діяльности, до утворення достойного становища та солідного мастку.

Ах, які мрії роїлися в молодій русявій головці, як блищали її ясні сірі очі, яке щастя світилося на цьому гарному свіжому личку, в яке так пильно вдивлявся своїми блакитними очима її молодий муж! Про що мріяв він? В кожному разі не про масток, не про становище та улаштування. Його вдача наскрізь протилежна — піднесена, поетична, високо інтелігентна та ідеалістична з нахилом до мистецтва, музики та краси. Так трохи „не од мира сього"...

Чом природа любується в контрастах?

Чом так часто бачимо пари, спосні для життьового шляху, що їх дух, вдача, нахили такі різні? Коли якась властивість у одного виявлена в збільшеній мірі, у другого зовсім нерозвинена чи й навіть відсутня. Так ніби властивості були уділені разом на двох, але розділені нерівно. Певно це нівелююча рука природи згладжує таким способом різкі ухили, щоб рід людський не дійшов до крайніх індивідуальних екстрем.

Отець Василь та Пріся такі різні були, що, здавалося, тяжко було їм порозумітись, але на то є кохання. Кохання сліпе чи, навпаки, занадто видюче, що видить в коханому і те, що десь глибоко приховане на дні душі, і що під теплим подихом щирого кохання, під плеканням любої руки може пізніше розцвісти гарним цвітом. В кожному разі о. Василь і Пріся, не зважаючи на різну вдачу, творили прекрасну, гармонійну пару, якось доповнюючи одне одного, і були щасливі, безконечно щасливі...

На Прісиному щасті була лише одна хмаринка — жаль, що не дістала свого віна ані свого посагу. Як починати ґаздування без грошей, без худоби, без жадних речей? Отець Василь тим не дуже журився, смутило його тільки, що бачив жаль своєї любої жінки, а для нього особисто не треба було ніякого посагу. Він був певен, що раз вони їдуть на парафію, то голодувати не будуть, а все інше влаштується згодом собою. Головно, що має таку любу жіночку, а не ту неприємну Сяню.

О, які вони були щасливі!

Десерівка

Парафія, яку дістав скромний о. Василь, знаходилась на границі Поділля та Волині. Рахувалася вона бідною, бо, хоч землі церковної було досить, село було мале і містилося в закутку, серед лісів, далеко від битих шляхів, від повітового міста, а найближче містечко, де можна було щось купити або продати, лежало аж за 16 верстов, і дістатися туди можно було тільки за доброї погоди: навесні і восени ґрунтовий шлях обертався в невилазне болото. Не було й мови, щоб хтось згодився в таку добу пускатися в дорогу, бо був би мусів залишити екіпаж з накладом у болоті. А взимі сніги ту дорогу заносили так, що легко було зблудити.

Не дивно, що при таких умовах парафія довший час не була обсаджена, будинки були занедбані, церкву відчиняли лише зрідка, коли наїжджав сусідній священик виконати треби. Робив то масово, чим селяни були невдоволені і не раз засилали прохання до самого архисрея, щоб прислав їм попа, та марно. Аж трапився такий кандидат на парафію, що не питався, яка вона, який прибуток дає, скільки душ у селі, скільки десятин церковної землі. Отець Василь, як уже сказано, був „не од мира сього", не їздив на оглядини парафії, а прийняв те, що йому запропонували.

Приїхавши на село, молода пара трохи збентежилася: необжитий, обдертий дім, всюди віє пусткою, поламані, порозбивані плоти, все позаростало кропивою та бур'янами...

Прісине око доброї господині жахнулося, але поетичне око о. Василя знайшло красу в чарівній природі навколо, та й в самому домі, хоч запущеному, але просторому і гарно збудованому.

Позбігалися схвильовані й радісні парафіяни. Така подія! Вони вже і надію втратили, що їм пришлють попа хоч якого, хоч би й за кару засланого на таку бідну парафію в далекому закутку. А тут дивляться: молодий, гарний, такий приємний, так по-божому лагідно з людьми говорить, розпитується про церкву, про дяка, про школу, чи багато дітей нехрищених, а про свої потреби ані слова. А молоденька їмость, гарна, як лялечка, а яка вбрана, трохи пишна, видно з доброго роду. Та як такі гарні люди будуть у цій пустці жити? Не схочуть залишитись, напевне не схочуть. Якийсь богослов вже приїздив сюди на оглядини, але з людьми не говорив, а так лише подивився, махнув рукою, та й од'їхав.

А цей піп такий ласкавий. Та такого гарного попа немає ні в одному селі в околиці. Ні, не пустимо його, нізащо не пустимо, ми йому все гарненько відбудуємо, ми підемо до двора просити пана, нехай дасть усе, що треба, а ми цілим селом прийдемо на роботу, і поле зоремо, і засіємо, і все інше, що буде хотіти, тільки хай залишиться у нас.

Як уміли, почали висловлювати о. Василеві ці свої думки, і один перед одним старалися виявити свою прихильність та охоту послужити всім можливим.

Отець Василь гарно всім подякував і сказав, що йому власне на тому не залежить, аби в домі пару кімнат пристособили до життя, але що молода пані — і вказав при тому на свою жінку — звикла до ліпшого життя, і щоб люди зробили усе так, як вона собі забажає.

Тим часом старші жінки осмілились і обступили Прісю, яка вміла і знала, як промовити до людей. Жінки відразу відчули в ній добру, справжню господиню, і кожна хотіла перед нею представитися в найліпшому світлі. Зараз же з'явилися віники, відра, глина, і закипіла праця.

(Далі буде).

(Микола Пінкас
(симпатик Пласту)

ДЕНЬ ПЛАСТУНА В БОФФАЛО

Щоб гідно відзначити Ювілейний рік Великого Каменяра Івана Франка, Пластова Станиця в Боффало, влаштувала „День Пластуна" 11-го грудня 1966 р., посвячений 50-тиріччю з дня смерти та 110-тиріччю з дня народження Великого сина України Івана Франка.

„Свято „День Пластуна, присвячене роковинам Івана Франка, відбулося в шкільній авдиторії церкви св. Миколая, в год. 4-тій по пол. Місцева пластова станиця вислала була запрошення до участи у святі до всіх пластунів, Пласт-прияту, Батьків пластової молоді, визначних осіб на терені Боффало та до всіх молодечих організацій молоді, які існують на цьому терені.

Входом пластової молоді в одностроях з прапорами на залю та відспіванням „Не пора, не пора..." розпочато офіційну програму свята. Згодом відбувся апель, звіт всіх пластових гуртків, який провела ст. пл. Рената Волинець, звітуючи пл. сен. Ол. Бережницькому (станичному), який привітав приявних батьків пл. молоді, громадян та делегацію місцевого осередку СУМА.

Опісля переведено іменування пл. розвідувача Осипа Гаврилюка на пл. скоба, що його в імені Крайового Коменданта Пластунів проголосив Станичний пл. сен. Ол. Бережницький. По звітуванні ст пл. Рената Волинець прочитала „Святочний наказ", який був призначений для пластової молоді. У „Святочному наказі" говорилося:

„Пластунки і пластуни! Сьогодні наша Станиця відзначує 50-тиріччя з дня смерти та 110-тиріччя з дня народження сина України, одного з найбільших наших поетів, письменників, науковців Івана Франка. Відзначаючи пам'ять Великого Каменяра, віддаємо йому подяку за його неоцінену працю для України.

Урожденець карпатського Підгір'я був людиною великого знання та здібностей. Він був гордістю, славою і прикладом для сучасників у кожній ділянці культурно-наукового життя кінця XIX та початку XX сторіччя.

Його казки, оповідання, вірші, драми, повісті, наукові й етнографічні праці внесли нове життя до нашої літератури й науки. Його невсипуща праця у Науковому Товаристві ім. Шевченка у Львові, статті, рецензії, поради та багато інших неначе вивели нашу літературу й науку на загально світову висоту.

Для нас пластунів постать Івана Франка є ще цінніша тим, що він мав ті прикмети, якими повинен відзначатися пластун, а саме: праця для народу, поміч другим, велика спостережливість та жертвенність до самозабуття.

Іван Франко любив красу природи, залюбки співав та був завзятим риболовом, але рівночасно пізнавав життя і культуру українського населення. Він був тим, що сам відбував мандрівки по Рідному Краю, збирав пісні, приповідки та інші надбання українського народу та його народної творчости.

Він є автором другої строфи пластового гимну а його син Петро був одним із трьох основоположників Українського Пласту.

У своєму життєвому заповіті він зобов'язав нас до праці для добра і росту української нації:

Кожний думай, що на тобі
Міліонів стан стоїть,
Що за долю міліонів
Мусиш дати ти одвіт...

ці слова стали для нас життєвим дороговказом.

Доведім нашою пластовою поставою, що ми розуміємо його великий заповіт та старaймося бути завжди кращими у мандрівці до Великої Мети".

Дальше проголошено прізвища 14-ох новачок і 5-ох новаків які закінчили новацькі пластування та перейшли до юнацтва.

Юнацьке пластування закінчили: І. Макух, Р. Косовський і О. Топольницький. Їм прислуговує право оформили себе в УСП.

Урочисте відзначення та вислови признання всім новачкам-новакам й юнакам, які перейшли до вищого ступеня пластування, перевели: ст. пл. Зеня Дідошок, ст. пл. Рената Волинець, пл. сен. Ол. Чмола, пл. сен. Оксана Бережицька, пл. сен. Ярослав Пришляк (братчик Славко), пл. сен. Михайло Миськів та пл. сен Ол. Бережницький.

На закінчення першої частини свята „День Пластуна", пл. сен. Ол. Бережницький, як станичний місцевої пластової станиці склав подяку всім виховникам та виховникам пластової молоді, зокрема згадуючи сестричку ст. пл. Зеню Дідошок, яка переїхала з Рочестеру на студії до Боффало і тут включилася до виховної праці, ст. пл. Реню Волинець та других.

На другу частину свята „День Пластуна" склалися виступи самодіяльних гуртків пластової молоді, які розпочав 40 Курінь Юначок ім. кн. Ольги, виконавши монтаж в честь Івана Франка, на що склалися вірші, пісні та розповіді про життя і творчість Великого Каменяра, під проводом пл. сен. Оксани Бережницької.

23 Гніздо Новаків „Гірські Звірята" під проводом пл. сен. Ярослава Пришляка виконали вірш Г. Черінь „Розкажемо про Україну", що був друкований у „Веселці". Виконавцями були: О. Чмола, М. Коссовський та Д. Криницький. Дальше чергувалися: деклямація „Рука Дамаскина", О. Борачок, „Інсценізація казки" Івана Франка, гра на гармонії та загальні нов. пісні.

27 Курінь Юнаків ім. гетьмана Пилипа Орлика під пров. зв'язкового пл. сен. Михайла Миськова дав такі точки: Деклямація Р. Лоза, В. Гайдар та А Стецьків. Муз. „Симфонію Данкла" — скрипкові дуети, виконали: А. Цьолко і Ю. Лисенко при акомпаніяменті Б. Чмоли. Гурток „Пантера" при допомозі УСП-ок виконав пісню в „Херсонських Степах" при звуках гри на акордеоні. 20 Гніздо новачок „Проліски" під пров. пл. сен. Олі Чмоли виконав інсценізацію „Першої пісні" „Лиса Микити". Опісля всі разом заспівали пісню „Від синього Дону". Автор слів цієї пісні про'. Олександер Воронін живе під цю пору в Боффало.

На закінчення мистецької програми пл. сен Ол. Бережницький від себе і від Станичної Старшини склав подяку о. д-рові Павлові Івахові за допомогу Пластові і за приміщення на сходини, Управі Гуртка Пласт-прияту за його членству за матеріяльну й моральну допомогу у пластовій праці, Клюбові Матерей, батькам пластової молоді та всьому громадянству. Висловлюючи признання пластовим виховникам, які посвячують свій час та знання для пластового юнацтва і новацтва, — заохочував їх до дальшої активної праці для виховування пластової молоді.

Свято закінчено відспіванням українського національного гимну.

Перед початком і при кінці офіційної частини святочної програми всі присутні на залі мали змогу оглянути пластову виставку експонатів членів УПН - УПЮ боффалівської пласт. станиці. Виставка була присвячена Роковинам Івана Франка. Були виставлені філятелістичні видання з портретом Івана Франка, поштові картки, рисунки обличчя І. Франка, різьби-погруддя, портрети карикатури із славного „Лиса Микити", фотографії із пластових таборів, які в цьому році були присвячені Роковинам Івана Франка та інші „фантастичні" вироби пластової молоді включно з ракетами та джетовими літаками.

Декорацію залі виконав пл. сен. М. Борачок, який рівнож збагатив пластову виставку рідкісними металевими експонатами як: збірка лілейок, образів св. Юрія тощо.

Члени Пластової Станиці в Бофало після „Дня Пластуна"

Допоможімо сплатити решту боргу за будинок УВАН у ЗДА

Заклик Академії про допомогу для сплати боргу за будинок Академії у формі стодоляровиx пожертв чи безвідсоткових позичок — знаходить щиру підтримку українського громадянства.

Подаємо 8-ий список осіб та установ, що відгукнулись на заклик Академії за час від 1-го лютого по 12-го квітня 1967 року: проф. Михайло Овчинник і пл. Марія Овчинник, Лансінг, проф. Богдан Загайкевич, Кранфорд, Орест Загайкевич, Кранфорд, проф. Ігор Шевченко, Вашінгтон, Д.К., А.А., Ню Йорк, о. протоієрей Віталій Коваленко, Па., пам'яті матері Марії Коваленко з дому Левицька, інж. Орест Гладкий, Н.Й. зголосив пожертв 50 дол.

Крім того поступили одноразові пожертви: св. пам'яті Михайлини з Мартюків Бучачевської склали пожертви: Сильвестр і Володимир Мартюки 50 дол., Левко і Ввсерка Мартюки 20 дол., Борис і Дзвінка Захарчуки 30 дол., Осип Подоляк 10 дол., разом 110 дол. 44 Відділ Союзу Українок Америки, Філя, через п. М. Стратієнко 50 дол., проф. Юхим Нещадименко, Н.Й. 30 дол. (з раніше внесеними буде 265 дол.), Адріян Стецик, Па. 25 дол., д-р К. Бригун, Торонто 20 дол., (з раніше внесеними буде 620 дол.). По 10дол.: Федір Луців, Мінн., Іван Зінченко, Філя. За час від 1-го лютого по 12 квітня 1967 року надійшло готівкою 955 дол.

Українському Народному Союзові сплачено в рахунок погашення боргу по відсотковій позиції 1,100 дол., залишається решта боргу УНС 3,400 дол.

Управа Академії складає подяку всім жертводавцям і звертається з проханням допомогти сплатити решту невеликого відсоткового боргу. Пожертви чи позички для Академії просимо надсилати на адресу:
The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S. Inc.
206 West 100th Str. New York N.Y. 10025

Пассейк, Н. Дж.

УСПІХИ ТАНЦЮВАЛЬНОГО АНСАМБЛЮ „ЛИМАН"

5-го березня Український Танцювальний Ансамбль „Лиман" Осередку СУМА під мистецьким проводом п. Романа Стеткевича виступив вдруге на кольоровій телевізійній програмі Тед Мека, „Аматорська година", канал 2-ий і заряд програми вже повідомив п. Р. Стеткевича, що Ансамбль виграв контест і виступить третій раз на тій самій програмі в найближчому часі. Місцевий, пассейський, англомовний щоденник „Геральд Нюз", вмістивши знимку Ансамблю на сторінці цього щоденника з 31-го березня, подає, що наш Ансамбль виграв другий контест і якщо пощастить виграти втретє, то матиме шанс в 1967 р., стати до національного чемпіонату в Мідісон Сквер Гарден в Ню Йорку. Це помітний і гарний успіх наших танцюристів в американському мистецькому світі та добра реклама для української громади.

Також треба відмітити, що вже є зарекордований на кольоровій стрічці новий виступ — 5-хвилинний, який буде в короткому часі висвітлений на телевізійній програмі, канал 9.

Подаємо до відома, що Український Танцювальний Ансамбль „Лиман", підготовивши новий репертуар, поробив заходи, щоб виступити перед українською публікою в Ню Йорку. Виступ відбудеться вже в короткому часі, спеціяльно з жіночим, співочим квартетом „Верховина" з Торонта, під мистецьким проводом пані Олени Глібович. Місце виступу і час буде своєчасно поданий до відома української громади Ню Йорку.

Я. П.

ПОКІЙНИЙ ЄРОМОНАХ ЕПІФАН СТЕФАН ПАЩАК, ЧСВВ

Дня 16 квітня вірні ждали в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку на Службу Божу, яка зачинається о год. 12.15, а ті що вийшли з церкви, вислухавши св. Літургію, що саме закінчилася о год. 12:00, роздумували над словами недільної проповіді. Вони ж бо почули ще раз про те, що покликань до духовного стану сьогодні обмаль, а в цьому потреби Василіянського Чину чимало, бо ряди Чину св. Василія Великого проріджуються. Перші ждали на священика, який не прийшов на час до церкви, а другі ще навіть до дому не дійшли, як отці Василіяни застали в кімнаті неживим того, що мав правити Службу Божу о год. 12:15.

Отець Епіфан Стефан Пащак, ЧСВВ, приготовившися на Службу Божу, не вийшов з кімнати. Нитка його життя була перервана кільканадцять хвилин перед полуднем. Св. Літургію, яку він мав служити, відправив Впр. о. ігумен І. Лотоцький, ЧСВВ, за нього, а всі вірні переконалися в правдивість слів Проповідника, що ряди Чину проріджуються, бо більше в наших часах священиків умирає, як висвячується.

Покійний Єромонах Епіфан Стефан Пащак, ЧСВВ, народився 29 жовтня 1917 року у Вінніпегу, Манітоба. Його батьки: Матвій Пащак — родом із села Боків, повіт Підгайці, Анастазія з дому Шаламай, родом з села Ліхвиці, пов. Бережани. Приїхали до Канади в 1910 році та ввесь час жили у Вінніпегу. Вони поховали свою першу дитину, сина, який помер у дитинстві. Відтак вони, як побожні та прикладні парохіяни василіянської парохії св. о. Миколая, перенеслися до вічности. Зісталися діти: Стефан, який у Чині прибрав чернече ім'я Епіфан; Дам'ян, який живе з родиною свою у Калгарі; Петро, також єромонах, о. Патрикій ЧСВВ; Володимир, що із своєю родиною живе у Вінніпегу та Ольга, яка вступила до Згромадження Сестер Служебниць Преч. Діви Марії та прибрала собі чернече ім'я сестри Епіфанії. Вона поважно хвора та саме 16 квітня рано прийняла св. Тайну Єлеопомазання.

Покійний о. Епіфан вступив до Василіянського Чину в серпні 1932 року, торжественні обіти, професію зложив у Мондері, Альберта, 15 жовтня 1939 р., єрейські свячення одержав із рук Канадійського Єпископа Преосв. Кир Василія Ладики, ЧСВВ, у Вінніпегу, в церкві св. о. Миколая, 16 травня 1943 року. Покійний був парохом у Глендоні, ігуменом манастиря св. Йосафата у Глен Ков, Лонг Айленд, ігуменом і парохом ц. св. Юрія в Ню Йорку, парохом в Едмонтоні і в парохії св. Василія В. в Торонті. Давав місії та реколекції для мирян і духовних.

Покійний о. Епіфан відзначався великою скромністю, покорою, любов'ю до своєх співбратів, до церкви, Чина та взагалі до всіх людей. Спеціяльно ж любив бідних, а життя покривджених і сироти, що ними опікувався в Мондері, де є сиротинець Сестер Служебниць. З усіма був дуже милий, лагідний і вирозумілий. Тому всі його любили. Дуже багато людей, які приїздили з Европи, зазнали батьківської опіки в тодішнього ігумена та пароха в Ню Йорку. Спеціяльно ж любив він своє рідне-українське. Володів українською мовою, як котрийбудь уроженець українських земель. Читав дуже багато та переживав дуже глибоко все те, що роздирає наші громади. При цьому відзначався силою характеру та ніколи, навіть коли він був переконаний у слушності якоїсправи, не уступав, хоч це йому принесло в житті особисто багато терпінь. Але він їх переносив із чернечою терпеливістю, покорою та ніколи не осуджував тих, задля яких терпів.

Похоронні богослуження відслужено при великій участі духовних і мирян у церкві Непор. Зачаття, 16, 17 і 18 квітня, у Вінніпегу, 19-го квітня, в Едмонтоні та в Мондері, де його тлінні останки зложено на василіянському цвинтарі. — ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

о. В. Гавліч, ЧСВВ.

„Бібліотечний Тиждень" з участю українців

Вінніпег. (Б.Б-о) — „Бібліотечний Тиждень" у Канаді 16-27 квітня проходив під високим патронатом прем'єр - міністра дос. Л. Б. Пірсона. В столиці української Канади цей тиждень був проголошений і офіційно відкритий посадником міста, українцем Степаном Дзюбою, дня 14. 4. 1967 р., в Міській Управі, в приявності членів Міської Ради, представників бібліотек і громадянства. Крім виставки книжки та інших імпрез під гаслом „Людина — світ — бібліотека", кульмінаційною точкою „Бібліотечного Тижня" був святковий бенкет 19 квітня в приміщенні компанії „Ітона", в якому взяли участь і українці, пані О. Войценко, п. Антін Яремович, колишній президент КУК, проф. Яр. Рудницький, член Бібліотечного Комітету Міської Ради та ін. Доповідачем на бенкеті був Джеймс Г. Грей, автор недавно виданої книжки про депресію в степових провінціях Канади в 1930-их роках „Вінтер Ірс" (що тепер є бестселлером у Канаді). У книжці автор кількакратно згадує про українських поселенців у Канаді. З трьох вибільшуваних книжок із дедикацією п. Грея одна припала проф. Рудницькому, що в імені УВАН склав авторові подяку за його згадки про українців у цій книжці, у тому популярному серед канадійців творі.

1966-й ПОЕТИЧНИЙ РІК — БЕЗ ЛІНИ КОСТЕНКОВОЇ

У „Літературній Україні" з 21 квітня, в статті „Рік поезії", названо прізвища десятків переважно молодих поетів, твори яких були друковані минулого року як окремими збірками, так і в газетах та журналах. Згадано, звичайно, Драча, Коротича, Павличка та ін., включно з П. Тичиною. Ніде не згадано прізвища найбільшого поетичного молодого таланту України — поетки Ліни Костенкової.

ПОВІДОМЛЕННЯ

КАПІТУЛИ ЗОЛОТОГО ХРЕСТА ЗАСЛУГИ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ

Для виконання наказу Головного Командування Української Повстанської Армії ч. 3 з дня 27 січня 1944 року, затвердженого постановою Української Головної Визвольної Ради з дня 14 липня 1944 року, — Головна Управа Товариства к. Вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринки в ЗДА, Головна Управа Товариства к. Вояків УПА в Канаді та Братство к. Вояків УПА ім. св. Юрія Переможця в Европі постановили покликати до життя Капітулу Золотого Хреста Заслуги УПА в складі: голова Мирослав Климко-Ярема, заст. гол. інж. Степан Голяшмар, Микола Фриз-Вернигора, інж. Микола Кошик-Горко, секретар Лев Футала-Лагідний; адміністратор: Микола Грицковян - Макаренко; члени: д-р Богдан Гук-Скала, маєстро Михайло Черешньовський-Петро, Володимир Макар-Вадим.

Капітула почала діяти у 25-річчя створення УПА на знак глибокої пошани для славної пам'яти Тих, відомих, а теж безіменних, членів ОУН, вояків УПА та цивільних осіб, що впали в боротьбі за Українську Самостійну Державу в час лав Української Повстанської Армії.

Хрест Заслуги Української Повстанської Армії буде видаватися воякам, підстаршинам та старшинам УПА, членам Самооборонних Відділів, членам Українського Червоного Хреста, воякам Служби Постачання, воякам Служби Безпеки, зв'язковим і розвідникам та родинам упавших у вище згаданих формаціях, які брали участь у бойових акціях УПА.

Хрест буде вручений під час Святочного З'їзду Вояків УПА, що відбудеться дня 21 травня 1967 р. у Hotel Commodore 42nd Str. and Lexington Avenue, New York, N.Y.

Просимо всіх тих, що мають підстави одержати згаданий Золотий Хрест Заслуги УПА зголоситися на адресу Капітули: Society of Veterans of Ukrainian Insurgent Army, Inc. Kapitula; P. C. Box 304, Cooper Sta. до дня 15 травня ц. р., подаючи ім'я, прізвище та точну адресу.

Після одержання зголошень, Капітула Золотого Хреста Заслуги УПА перешле кандидатам для виповнення відповідний анкетний листок.

За Капітулу Золотого Хреста Заслуги УПА
Мирослав Климко-Ярема (-)
Голова
Лев Футала-Лагідний (-)
Секретар

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Вашинґтон, Д. К.

БЕНКЕТ В ПОШАНУ КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО

8-го квітня зібралася українська громада столиці (коло 86 людей) в готелі Вашингтон - Гільтон, щоб вшанувати 75-річчя з дня народин Голови Української Католицької Церкви Кардинала Йосифа Сліпого.

Бенкет відкрив голова Ділового Комітету о. проф. д-р Мелетій Войнар, ЧСВВ, передаючи провід свята в руки о. ректора Константина Бердара, що був особистим відпоручником Митрополита Кир Амброзія Синишина. Традиційним співом „Христос Воскрес" і коротким словом привітав о. ректор гостей, почалася вечеря.

Представляючи гостей при президіяльнім столі, о. ректор уділив голосу о. Харині з Філядельфії, який в імені СУК „Провидіння" привітав Вашинґтонську громаду і доповідав про заслуги Ювілята. Головну промову в українській мові виголосив о. д-р Мелетій Войнар, професор Католицького Університету у Вашинґтоні.

В мистецькій програмі виступив маєстро Лев Рейнарович, що безкорисно прибув до Вашинґтону з Ню Йорку на цю імпрезу. Він в супроводі п. Жданни Кравців відспівав „Кант до Пречистої Діви Марії" і Фоменка „Любіть Україну". Гарячими оплесками приявні вітали улюбленого артиста. З черги слідувала промова маґістра Юрія Кульчицького по-англійськи, який підкреслив наукові заслуги Кардинала Йосифа. Відспівання „Многоліття" Верховному Архиєпископові закінчило цю частину вечора.

Приявні підписувались на перґаміновому папері, який з дедикацією і орнаментом перешлють Кардиналові Йосифові до Ватикану як знак пошани і вдячности Вашинґтонської громади. Під час підписування о. ректор повідомив присутніх, що наспіла депеша від Кардинала Йосифа.

Молитвою і піснею „Боже Великий, Творче Всесильний" місцевий парох о. Домусяр закінчив цю вдалу імпрезу..

Чистий дохід із 35-долярового бенкету, що виносить коло 1.000. долярів, призначений на фонд Українського Католицького Університету в Римі.

Д-р Іларіон Калиневич

Шикаґівські лікарі з допомогою Потребуючій Церкві

При нагоді З'їзду ярославв'ян у вересні 1966 р. в Шикаґо та з нагоди побуту Преосвященного Кир Андрея Сапеляка з Арґентини група українських професіоналів Шикаґа рішила прийти з постійною щорічною допомогою. Преосвященному Кир Андреєві виховати священиків для потребуючої Української Католицької Церкви, зокрема в Арґентині. Крім одноразової збірки на докінчення катедри в Буенос Айресі, проведено акцію збірки на вдержання українських католицьких питомців Арґентини. В Арґентині є чимало покликань до духовного стану в українській католицькій громаді, самі студії є безкоштовні, на жаль бракує фондів на удержання питомців. Акцію Допомоги Церкві в Потребі на терені Шикаґо треба гідно відмітити та поручити широким кругам до наслідування.

2 стипендії ($500) — д-р Ахідь Хрептовський, — і по 1-ій стипендії $250. д-ри: Теофіл Демус, Юрій Городиловський, вет. Павло Сениця, прав. Ілля Мула, Роман Смик, Олександер Фаріон, Петро Харук і Орест Яхтович. По пів стипендії — ($125.) д-ри: Ярослав Кокорудз, дент. Мирослав Коленський, Роман Сосенко і Василь Стефурак.

КОМУНІКАТ

У висліді нарад Організаційної Конференції СУСТА з участю представників Управ ЦЕСУС-у та СУСК-у яка відбулася 1 і 2 квітня у Вашингтоні, рішено скликати Перший Світовий Конгрес Українського Вільного Студенства (СКУВС) в рямцях Світового Конгресу Вільних Українців, що відбудеться від 12-го до 18-го листопада 1967 року в Ню Йорку, місці осідку Об'єднаних Націй.

Завданням Першого Світового Конґресу Вільного Студенства є:

1) Простудіювати стан українського студентства в Україні.

2) Простудіювати стан студенства в діяспорі.

3) Намітити напрямні праці українського студентства у вільному світі.

4) Створити дієспроможний центр українського студентства — реорганізація ЦЕСУС-у.

Затверджується Організаційну Комісію, завданням якої є підготовити і перевести Перший Світовий Конґрес Українського Вільного Студенства, до якого увійшли представники Управ ЦЕСУС-у, СУСТА і СУСК-у, як слідує:

1) Богдан Футей — Голова Комісії СКУВС (СУСТА), 2) Євген Гановський — Голова Управи ЦЕСУС-у, (СУСТА, 3) Богдан Сацюк — Президент СУСТА. 4) Любомир Жила — Президент СУСК-у, 5) Ігор Чума — Член Комісії СКУВС (СУСТА), 6) Богдан Сороколіт — Член Комісії СКУВС (СУСК), 7) Любомир Шулякевич — Член Комісії СКУВС (СУСК), 8) Богдан Валькія — Член Комісії СКУВС (СУСК).

Крім названих осіб до Організаційної Комісії СКУВС делегують по одному представникові Студентські Союзи: САУС — Арґентина, СУСТЕ — Европа, ЦУСА — Австралія, та Головні Управи ідеологічних та конфесійних студентських товариств. Рівночасно доручається Організаційній Комісії СКУВС в порозумінні з усіма Українськими Студентськими Союзами у вільному світі покликати потрібні комісії для підготовки Конґресу.

Закликається Українські Студентські Союзи та ідеологічні й конфесійні Товариства у Вільному світі активно включитися в підготовку і переведенн Першого Світового Конґресу Вільного Українського Студентства.

За Управи:
Богдан Сацюк
СУСТА
Євген Гановський
ЦЕСУС
Любомир Жила
СУСК

Уряд робить заходи, щоб збільшити прибутки фармерів

Вашингтон. — Представник Уряду повідомив, що плянується різні заходи, щоб збільшити прибутки фармерів, які занепокоєні тим, що ціни на фармерські продукти зменшаються. Секретар рільництва Орвілл Л. Фрімен вже зарядив, щоб збільшити ціну за одну кварту молока на півцента. Це збільшення цін на молоко обов'язує в цілій країні. Це збільшення ціни за молоко втримає ціни за цей продукт на тому рівні, який був у минулому році. Воно не повинно збільшити ціну за моло в роздрібному про- „відморозив" 18.5 мільйона дол. з тих фондів, які призначені на Адміністрацію фармерських домів. З цих фондів зможуть користати ті фармери які мають шкоди внаслідок стихійних катастроф. Ці фонди були минулого року заморожені, щоб припинити інфляційний тиск на економіку. Мають продовжувати теперішню програму в ділянці кормових продукцій, і фармери діставатимуть відшкодування за неуправні посівні площі. Робиться заходи, щоб збільшити ціни на фармерські продукти. Секретар рільництва Фрімен об'їхав рільничі райони, де чув нарікання фармерів на зменшені прибутки, і внаслідок цього почав акцію, щоб допомогти фармерам.

ЗНОВУ „НЕДІЛЬНИКИ"

Частково зліквідовані після смерти Сталіна так зв. „суботники" і „недільники", коли населення у вихідні дні добровільно - примусово працювало на користь держави, без оплати, — тепер знову починають відживати в СССР. „Покращення" наступило в тому, що раніше на „недільники" можна було й не піти, а тепер їх оголошують „загальноміськими", виганяючи до праці не лише старших, а й школярів та дітей. „Молодь України", з 21 квітня, розповідаючи про те, як діти збирали металеві покидьки у Дніпропетровському, додає: „Коли піднімаєшся проспектом імені Кірова, неодмінно звернеш увагу на яскравий стенд із написом „50 годин". По п'ятдесят годин трудящі Кіровського району вирішили відпрацювати на озелененні і благоустрої рідного міста. Такий намір і в мешканців інших чотирьох районів обласного центру. Минулого вихідного дня теж був загальноміський недільник".

ТАРЗАН, Ч. 5801. Тарзан — переможцем!

Самопевний крокодил занурився в змаганні, щоб втопити свого ворога...

Ще раз і ще раз Тарзанів блискучий клинок проколював уразливий живіт плазуна!

Кілька хвилин пізніше задиханий мавполюд вийшов на поверхню води ... як переможець!